

е маловажно наистина, но ако то са удостоп вашето одобрение туй ще даде причина за да стане дума въ дворъ на Тита. Тий Главке, единъ поетъ, който е лишенъ отъ Меценатъ, той прилича на една бутлка вино на която нема надписъ да свива вида на виното. Може то питie да е добро, но никой го не хвали. И какво казваше за туй Пиоагоръ? Кади на боговете, а човекътъ хвали. Ето какъ и търговецътъ е свещеникъ на Твореца, като му доставя каденія и кадтели.

— Но сичкытъ граждани на Помпей сѫ твои Меценаты, сичкытъ портици твои олтари.

— Наистина жителитъ на Помпей сѫ благородни и добродуши, оцѣняватъ способността, но тѣ сѫ обитатели на маљкъ градъ; нека са надѣйми на бѫдѫщето! да влѣземъ ли?

— Да, който слуша твоите стихове той си негуби времето напразно.

Между туй около двайсетъ човекъ излезохъ изъ банита въ портика, а слугата който беше страж на преддверието введе отъ тамъ Главка, Клодія и други търпители на поета въ банита.

— Туй е пещера сравнително съ великолѣпните бани на Римъ! рече Лепидъ съ презрителенъ тонъ.

— Но зданietо е превъсходно, отговори Главкъ, който по благата си натура, на сичко гледаше отъ добрата страна. Не ще ли кажете ишо и за звѣздытъ, които свѣтятъ надъ главытъ ни?

Лепидъ намѣсто отговоръ си надигнѣ само раменѣтъ.

Влѣзохъ вече въ стаята, въ която любителитъ на бани са събличахъ и са приготвили да са мыжтъ.

Крѣглыйтъ сводъ на корнизъ исписанъ съ пистри и свѣтлы цвѣтове; патътъ бѣше гладъкъ, около стѣните бѣхъ наредени столове за любопытните зрители и прозорците не бѣхъ много и големи. Жителитъ на Помпей и общо Италиянцитъ отстраниваха сѣкоги отъ зданіята сънчесвѣтъ луци на горещия оизи климатъ, и сѣкога смѣшнесто на мракавината съ сладострастното бѣхъ бѣлѣгъ на сичкытъ имъ развлечения. Само презъ два стъклени прозореца влѣзваше слабата свѣтлина на деня и на стѣната до единъ бѣше исписано поразяването на Титанитъ (а).

Въ тъзи стая сѣдихъ Фулвий съ важенъ тонъ и слушателитъ му го обиколихъ като го моляхъ да имъ прочете творенietо си.

Безъ да чака да са повтори прозбата той измѣнилъ изъ пазва-

(а) Старинарътъ погрѣшително мысляхъ че стъклата прозорци сѫ били неизвестни у Римлянитъ. Раскощаването на Помпей доказва противното.